

บทความการค้นคว้าอิสระ

พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต
เปรียบเทียบกรณี Gen X และ Gen Y

ธวัชชัย ทองมูล รหัสนักศึกษา 6324103033

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปีการศึกษา 2564

เรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต เปรียบเทียบกรณี Gen X และ Gen Y

ชวัลหทัย ทองมูล¹ และ ขนบพันธ์ุ เอี่ยมโสภาส²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตเปรียบเทียบกรณี Gen X และ Gen Y มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมเงิน ในแต่ละช่วงวัย ของพนักงานโรงแรม ในจังหวัดภูเก็ต (2) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเงินในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรม ในจังหวัดภูเก็ต รูปแบบการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานโรงแรม ในแต่ละช่วงวัยในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 คน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ที่มีค่า IOC แต่ละข้อมากกว่า 0.50 และค่าความเชื่อมั่น 0.89 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi square test สำหรับการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต Gen X (เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 อายุระหว่าง 43-57 ปี) และ Gen Y (เกิด ช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 อายุระหว่าง 25-42 ปี) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง, มีสถานะโสด, มีการศึกษาระดับปริญญาตรี, มีผู้อยู่ในการดูแล จำนวน 1-3 คน, มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 ปี, ใหญ่ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ, รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท, รายจ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท, มีภาระหนี้สินรวมเฉลี่ยต่อเดือนประมาณไม่เกิน 3,000 บาท และ ที่มาของภาระหนี้สินจากบ้าน/ คอนโด/ ที่ดิน

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง; Email; 6324103033@rumail.ru.ac.th

²อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Email; Kanoppan@hotmail.com

ระดับความรู้ความเข้าใจในการออมของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยได้แก่ พนักงานโรงแรม Gen X กับพนักงานโรงแรม Gen Y โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีความรู้ว่าการออมเงินสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การมีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนของสินทรัพย์ทางการเงินก่อนการตัดสินใจออมเงินหรือลงทุนหรือลงทุนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

ในส่วนพฤติกรรมการออมเงินที่แตกต่างกันของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ได้แก่ พนักงานโรงแรม Gen X กับพนักงานโรงแรม Gen Y ในประเด็นวัตถุประสงค์สำคัญในการออมเงิน พบว่า พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ออมเงินเพื่อใช้ในการรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เพื่อการลดหย่อนภาษี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการออมในสังคมไทยเกิดจากการที่ประชากรไทยส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกร รับจ้าง และ ผู้ใช้แรงงาน รายได้ส่วนใหญ่ใช้ในการบริโภคเป็นหลัก การเก็บออมจึงมีน้อย อีกทั้งประชากรยังขาดความรู้เรื่องการออม และการลงทุน ขาดความรู้ในการจัดทำบัญชี คร่าวเรือน ไม่มีการวางแผนการใช้จ่าย และขาดความรู้ในการแสวงหารายได้ ให้มากขึ้น ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรม ซึ่งมีรายได้ต่ำ จึงเก็บออมได้น้อย สถาบันการเงินส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมือง การกระจายตัวออกสู่ชนบทน้อย ทำให้ประชาชนขาดแหล่งออมเงินอย่างเป็นระบบ ซึ่งในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลมักดำเนินนโยบายอุดหนุนดอกเบี้ยต่ำ เพื่อ กระตุ้นให้ประชาชนนำเงินออกไปใช้จ่าย เพื่อให้เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการออม ในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาช่องว่างของการออม คือ ปริมาณเงินออมยังมีน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณเงิน ที่ต้องการลงทุนในแต่ละปี การว่างงาน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยมีเงินออมน้อย การออมถือเป็นสิ่งสำคัญของเศรษฐกิจ ทั้งในระดับบุคคลและประเทศชาติ ประเทศไทย ยังมีช่องว่างในการออม ซึ่งระดับการออมควรจะมีการขยายมากขึ้นเพื่อปิด

ช่องว่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออมระดับครัวเรือน ในส่วนที่ยังไม่มีการออม หรือไม่มีการวางแผนการออมอย่างจริงจัง ถึงแม้ปัจจุบันนี้จะมีงานวิจัย โครงการ หรือ การประชาสัมพันธ์เรื่องการออมในวัยเกษียณ แต่ในขณะที่เดียวกันผลศึกษาวิจัย ชี้ให้เห็นว่า ควรต้องมีการส่งเสริมการออมสร้างความตระหนัก และปลูกฝังจิตสำนึก ในการออมตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการออมเพื่อวัยเกษียณเมื่อเทียบ ช่วงเวลาการเริ่มออม ยิ่งเริ่มออมเร็วจะยิ่งส่งผลให้ได้ผลตอบแทนที่มากกว่า เนื่องจาก ผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะถูกนำกลับไปลงทุน ทำให้ผลที่ออกมามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามคนทั่วไปมักจะผัดผ่อนการเริ่มออมไปจนถึงช่วงอายุ 40-50 ปี ซึ่งจะทำให้เงินออมสุดท้ายน้อยกว่าคนที่เริ่มออมหลังจากเรียนจบได้ถึงร้อยละ 50 อันสาเหตุ อาจเกิดมาจากการนำเงินไปใช้สำหรับค่าใช้จ่ายสำคัญตามช่วงอายุ เช่น ใช้หนี้ การศึกษา ที่อยู่อาศัย แต่งงาน เริ่มชีวิตครอบครัว เป็นต้น การสร้างนิสัยการออมแต่เนิ่น ๆ จึงมีความสำคัญ การออมช่วงอายุ 20-30 ปีอาจจะไม่เห็นผลนัก เพราะมูลค่าการ ออมอาจจะไม่มาก เนื่องมาจากรายได้ของการเพิ่งเริ่มทำงาน แต่ทว่าในช่วงอายุหลัง จากนั้นจะค่อย ๆ เห็นผลมากขึ้นตามลำดับ ทำให้สามารถสะสมเงินออมเพื่อวัย เกษียณได้อย่างเหมาะสม

หากกล่าวถึงพนักงานโรงแรม ในจังหวัดภูเก็ต มีรายได้ต่าง ๆ ได้ ขึ้นอยู่กับการ ท่องเที่ยว ที่มีรายได้มาจากทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ หลังจากเกิดการ ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 พนักงานโรงแรมได้รับผลกระทบอย่างมาก ผู้จัดทำ จึงเกิดความสนใจว่าพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตมีการเก็บออมไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เพื่อรับมือกับเหตุการณ์นี้ยังไ้

ผู้วิจัยทำงานอยู่ในสายงานการบริการและการท่องเที่ยว จึงเกิดความสนใจว่า พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ในจังหวัดภูเก็ต มีการเตรียมรับมือเหตุการณ์ และ มี ความคิดแนวทาง พฤติกรรมการออมอย่างไร หลังจากเกิดการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 พนักงานโรงแรมได้รับผลกระทบอย่างมาก การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม ที่มีผลต่อ พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ประโยชน์ในการศึกษานี้ คาดหวังว่าจะได้แนวทางทัศนคติ เพื่อส่งเสริมการออมในกลุ่มพนักงานโรงแรมในแต่ ละช่วงวัยในประเทศไทย ดังนั้น ผู้จัดทำจึงเห็นความสำคัญ และ เกิดความสนใจว่า พนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตมีการเก็บออมไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เพื่อรับมือกับ

เหตุการณ์นี้ยังง่ อีกทั้งมีการออมในรูปแบบต่างๆ การประมาณค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จำนวนเงินที่เหลือจากรายรับ แนวคิดในเรื่องของการออมเงิน โดยจะมีขอบเขตครอบคลุมเฉพาะพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยในจังหวัดภูเก็ต งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย เพื่อนำผลไปใช้ในการกระตุ้นให้เกิดการออมให้มากขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมเงินในแต่ละช่วงวัย ของพนักงานโรงแรม ในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเงินในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต

สมมติฐานของการศึกษา

1. พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยที่มีความรู้ความเข้าใจในการออมเงินต่างกัน
2. พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยมีพฤติกรรมในการออมเงินที่แตกต่างต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตแต่ละช่วงวัยโดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตแต่ละช่วงวัย

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตระหว่าง Gen X และ Gen Y ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ซึ่งได้กำหนดเนื้อหาที่ศึกษาโดยแยกตามตัวแปรที่จะศึกษา ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา, จำนวนคนที่อยู่ในการดูแล, ประสบการณ์ในการทำงาน, ตำแหน่งงาน เป็นต้น

3.1.2 ความรู้ความเข้าใจ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออมเงิน 1) วัตถุประสงค์ในการออมเงิน 2) วิธีการออม 3) ระยะเวลาในการออมเงิน 4) เงินออมโดยเฉลี่ย 5) ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการออม และ 6)รูปแบบเงินออม

4. ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในการทำวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะพื้นที่ภายในจังหวัดภูเก็ต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย
2. ได้ทราบความรู้ความเข้าใจของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย
3. ได้ทราบพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย
4. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการกระตุ้นพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยให้เกิดการออมให้มากขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่จะนำข้อมูลจากการวิจัยไปปรับใช้ เพื่อออกนโยบายวางแผนเศรษฐกิจให้สอดคล้องในประชชนชนในประเทศ

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความเข้าใจ เป็นขั้นตอนสำคัญของการสื่อความหมาย โดยอาศัยความสามารถทางสมองและทักษะ อาจจะทำให้ได้โดยการใช้ปากเปล่า ภาษาข้อเขียน หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ การทำความเข้าใจ อาจไม่มีผลสมบูรณ์เสมอไป สำหรับพฤติกรรมความเข้าใจแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การแปลความ การตีความ

และการสรุปอ้างอิง ซึ่งมีความสอดคล้องกันกับที่ ศิพล รื่นใจชน (2549) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรู้ตามพจนานุกรมทางการศึกษา ของ กูด (Good, 1973) ว่าเป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บสะสมไว้ซึ่งมีความคล้ายกับความหมายตามพจนานุกรม (The Lixicon Webster Dictionary) (The Lixicon Webster, 1997) ได้ให้คำจำกัดความของความรู้ ว่าเป็นความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์โครงสร้างที่เกิดจากการศึกษา ค้นหาค้นหา หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของหรือบุคคลที่ได้จากการสังเกตประสบการณ์ หรือรายงาน การรับรู้ ข้อเท็จจริงต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลา และใกล้เคียงกับความหมายที่ บลูม (Bloom, 1980, อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, น. 15-16) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่อง ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการ หรือสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเน้น การจำ

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริอรุณ อนันตวิรุฬห์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาผู้มีการออมโดยสมัครใจในทางบวก เงินเดือน หรือค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา หรือโบนัส และรายได้อื่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออมของกลุ่มตัวอย่างในทางบวก ความสัมพันธ์ในทางบวกกับการออมในรูปแบบสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง

วรเวศม์ สุวรรณระดา และ สมประวิณ มั่นประเสริฐ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมของผู้มีงานทำในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การกั้มเงินทำให้ผู้มีงานทำมีแนวโน้มที่จะไม่ออม อายุของผู้มีงานทำมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออม คือ การมีอายุมากขึ้นก็มีแนวโน้มที่ตัดสินใจออมมากขึ้น และการหย่าร้างจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจออมระยะยาวในทางบวกอย่างเห็นได้ชัด

วิธีดำเนินการวิจัย

พื้นที่ดำเนินการ จังหวัดภูเก็ต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Sample) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 ราย ทำการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีแบบตามความสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผู้การสร้างแบบสอบถาม จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็น ข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย เพศ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด, จำนวนคนที่อยู่ในการดูแล, ประสบการณ์ในการทำงาน, ตำแหน่งงาน, รายได้โดยเฉลี่ย, รายจ่ายโดยเฉลี่ย, ภาระหนี้สินโดยเฉลี่ย เป็นต้น

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการออมของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ประกอบด้วย ข้อคำถามในส่วนการให้ความสำคัญในการออมเงินด้วย วัตถุประสงค์ใดมากที่สุดเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมการออมเงินในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย ได้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจนครบจำนวนที่ได้กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามและผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาจะนำมาบันทึกข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ อธิบายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาข้อมูลประกอบตาราง

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการออมของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ประกอบด้วย คำถามในส่วนการให้ความสำคัญในการออมเงิน โดยพิจารณาข้อความในแต่ละข้อเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต ว่าอยู่ในระดับใด วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยที่มีความรู้ความเข้าใจในการออมเงินต่างกัน ทำการทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-square test ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระ มีตัวแปรตามและตัวแปรต้นเป็นข้อมูลเชิงกลุ่มที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตรานามบัญญัติ หรือเรียงลำดับ ที่มีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยมีพฤติกรรมการออมเงินที่แตกต่างต่างกัน ทำการทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-square test ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระ มีตัวแปรตามและตัวแปรต้นเป็นข้อมูลเชิงกลุ่มที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตรานามบัญญัติ หรือเรียงลำดับ ที่มีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตสามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานโรงแรม Gen X และ Gen Y ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง, มีสถานะโสด, มีการศึกษาระดับปริญญาตรี, มีผู้ดูแล จำนวน 1-3 คน, มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 ปี, ใหญ่ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ, รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท, รายจ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท, มีภาระหนี้สินรวมเฉลี่ยต่อเดือนประมาณไม่เกิน 3,000 บาท และ ที่มาของภาระหนี้สินจากบ้าน/ คอนโด/ ที่ดิน

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการออมเพื่อนำเสนอแนวทางและกลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการออมเงิน ในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรม ในจังหวัดภูเก็ต มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้านได้ดังนี้

พนักงานโรงแรมทั้งสองช่วงวัย มีความรู้ความเข้าใจว่าการออมเงินสามารถกระทำได้หลายรูปแบบมากที่สุด มีความแตกต่างกันในลำดับที่สองและสาม รองลงมาคือ พนักงานโรงแรม Gen X มีความรู้ความเข้าใจว่าการลงทุนซื้อสินทรัพย์ เช่น อสังหาริมทรัพย์, ที่ดิน, ยานพาหนะ, เครื่องประดับ เป็นหนึ่งในวิธีการออมเงิน แตกต่างกับ พนักงานโรงแรม Gen Y ที่มีความรู้ความเข้าใจว่าควรมีการรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือศึกษารายละเอียดรูปแบบ ผลตอบแทนในการวางแผนการออมเงิน ก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน โดยในลำดับที่สาม พนักงานโรงแรม Gen X มีความรู้ความเข้าใจในด้านการมีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนของสินทรัพย์ทางการเงินก่อนการตัดสินใจออมเงินหรือลงทุน ส่วนพนักงานโรงแรม Gen Y มีความรู้ความเข้าใจว่าการมีความรู้ว่าการลงทุนซื้อสินทรัพย์ เช่น อสังหาริมทรัพย์, ที่ดิน, ยานพาหนะ, เครื่องประดับ เป็นหนึ่งในวิธีการออมเงิน เป็นลำดับน้อยที่สุดตามลำดับ

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้านได้ดังนี้

ในประเด็น วัตถุประสงค์สำคัญในการออมเงิน พบว่าพนักงานโรงแรม Gen X และ Gen Y มีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ และการลงทุนในอนาคต มาเป็นลำดับแรก แตกต่างกันในลำดับรองลงมาคือ พนักงาน

โรงแรม Gen X มีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อไว้ใช้ในยามเกษียณอายุ เป็นลำดับที่สอง ส่วนพนักงานโรงแรม Gen Y มีวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อไว้ใช้รักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย เป็นลำดับที่สอง โดยการลดหย่อนภาษีเป็นวัตถุประสงค์ในการออมเงินลำดับสุดท้าย ของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตทั้งสองช่วงอายุ

ในประเด็น รูปแบบเงินออมที่มีอยู่ในปัจจุบัน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานโรงแรม Gen X มีรูปแบบเงินออมเป็นเงินสดมากที่สุด เช่นเดียวกับพนักงานโรงแรม Gen Y แตกต่างกันในลำดับที่สอง คือพนักงานโรงแรม Gen X มีรูปแบบการออมเงิน ผ่านกองทุนประกันสังคม ส่วนพนักงานโรงแรม Gen Y รูปแบบเงินออมผ่านเงินฝากธนาคาร (ออมทรัพย์/ประจำ) โดยรูปแบบการออมเงิน ผ่านการซื้อกระเป๋าสตางค์เงิน เป็นรูปแบบในการออมเงินลำดับสุดท้าย ตามลำดับ ทั้งสองช่วงอายุมีการวางแผนการออมในอนาคตโดยการเพิ่มรูปแบบการออมให้หลากหลายขึ้น

ในส่วนวิธีหรือรูปแบบการออมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานโรงแรม Gen X มีรูปแบบการออมแบบกำหนดวงเงินออมที่แน่นอน แตกต่างกับพนักงานโรงแรม Gen Y ที่มีรูปแบบการออมเมื่อมีเงินเหลือจากการใช้จ่าย มากที่สุด ทั้งสองช่วงอายุมีการเลือกระยะเวลาในการออมเงิน ระยะปานกลาง (1-5 ปี) เช่นเดียวกัน โดยเงินออมโดยเฉลี่ยต่อเดือนพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานโรงแรม Gen X มีเงินออมโดยเฉลี่ยต่อเดือน คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มากที่สุด แตกต่างกับ พนักงานโรงแรม Gen Y ที่มีพฤติกรรมการออมเงินโดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท สุดท้ายในส่วนของผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออมพบว่า ทั้งสองช่วงอายุผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออม คือ ตนเอง มากที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยมีความรู้ความเข้าใจในการออมเงินแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการออมเงินของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ได้แก่ พนักงานโรงแรม Gen X (เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 อายุระหว่าง 43-57 ปี) กับพนักงานโรงแรม Gen Y (เกิด ช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 อายุระหว่าง 25-42 ปี) โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน (Pearson chi-square =

.180) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในข้อที่ 2 การมีความรู้ว่าการออมเงินสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ (Pearson chi-square = .035) ข้อที่ 3 การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารหรือศึกษารายละเอียดรูปแบบ ผลตอบแทนในการวางแผนการออมเงินก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน (Pearson chi-square = .001) และข้อที่ 6 การมีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนของสินทรัพย์ทางการเงินก่อนการตัดสินใจออมเงินหรือลงทุน (Pearson chi-square = .009) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยมีพฤติกรรมในการออมเงินที่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบพฤติกรรมในการออมเงินของพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัย ได้แก่ พนักงานโรงแรม Gen X (เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 อายุระหว่าง 43-57 ปี) กับพนักงานโรงแรม Gen Y (เกิด ช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 อายุระหว่าง 25-42 ปี) ในประเด็น วัตถุประสงค์สำคัญในการออมเงิน พบว่า ในข้อ 1. เพื่อไว้ใช้รักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย (Pearson chi-square = .000) ข้อ 3.เพื่อการลดหย่อนภาษี (Pearson chi-square = .049) ข้อ 5.เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพและการลงทุนในอนาคต (Pearson chi-square = .000) ข้อ 6. เพื่อซื้อสินทรัพย์ต่างๆ เช่น อสังหาริมทรัพย์, ที่ดิน, ยานพาหนะ, เครื่องประดับ (Pearson chi-square = .000) และ ข้อ 7.เพื่อใช้ในกิจกรรมอื่นๆ เช่น การแต่งงาน การท่องเที่ยว (Pearson chi-square = .000) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พฤติกรรมการออมเงินในแต่ละช่วงวัยของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ในการนำผลจากวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 ควรให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลการออม รูปแบบการออม ซึ่งปัจจุบันมีรูปแบบการออมมีหลากหลาย ซึ่งบางครั้งพนักงานโรงแรม Gen X (เกิดช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 อายุระหว่าง 43-57 ปี) ยังไม่เข้าใจในบางรูปแบบการออม เช่น การ

ออมที่สามารถเพิ่มมูลค่าของเงินออม หรือการออมที่มีความเสี่ยงสูงแต่ได้ผลตอบแทนสูงด้วย ซึ่งถ้าพนักงานโรงแรม Gen X ศึกษาสนใจการออมรูปแบบใดก็จะสามารถเลือกได้ตามความต้องการ และเหมาะสมกับตนเองได้

1.2 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าพนักงานโรงแรมทั้ง Gen X และ GenY มีพฤติกรรมการออมแบบแบบใช้จ่ายก่อน เหลือแล้วค่อยเก็บออม หากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจกลับมาเป็นปกติมากขึ้น สถาบันทางการเงิน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่พนักงานในวัยทำงาน ถึงวิธีการออมเงินในหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้พนักงานในวัยทำงานสามารถจัดสรรการออมเงินในระยะยาวได้ และเงินออมส่วนนี้จะเป็นเงินสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน อาจจะมีการต่อยอดเป็นเงินลงทุนเพื่อให้มีกำไรดอกเบี้ยหรืออาจจะสมัครบัตรเครดิต เพื่อฝึกวินัยในการใช้เงินและช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายเมื่อต้องการซื้อสินค้ามูลค่าสูง ทำให้ไม่ต้องใช้เงินครั้งละมาก ๆ และมีเงินออมเหลือเก็บในแต่ละเดือนดั้งเดิม

1.3 รายได้เฉลี่ยในแต่ละเดือนต่อปีของพนักงานโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต จะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับช่วงการเดินทางของนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงของปี (High season ช่วงเดือน ต้นพฤศจิกายน-ปลายกุมภาพันธ์ หรือ Green season ต้นมิถุนายน – ปลายตุลาคม) ทำให้พนักงานจะมีเงินออมที่เฉลี่ยแล้วอาจไม่เท่ากันทุกเดือน พนักงานทั้งสองช่วงวัยจึงควรมีการวางแผน มีแผนสำรองหรือมีเงินสำรองไว้ประกันความไม่แน่นอน ในอนาคตเป็นสิ่งที่ควรกระทำ และการออมเงินก็เป็นหนึ่งในการป้องกันความเสี่ยงนั้น

2. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ในงานวิจัยครั้งต่อไปควรกำหนดตัวแปร control ให้ชัดเจน เพราะโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตมีหลายระดับ งานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรต้องสร้างกรอบให้ชัดเจนเพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างรายได้ ความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานโรงแรมที่ทำงานอยู่ในระดับโรงแรมที่ต่างกันมากขึ้น

2.2 ในงานวิจัยครั้งต่อไปควรกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างให้เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ถ้าเป็นไปได้ เพื่อการวัดผลให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเพียงพนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยของจังหวัดภูเก็ตเท่านั้นควรขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างออกไปเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้นเช่น พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยของจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ หรือ พนักงานโรงแรมในแต่ละช่วงวัยของจังหวัดเมืองท่องเที่ยวอื่น ๆ เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผล ต่อการออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะนักศึกษาลัทธิพุทธธรรมระดับสูงสถาบันวิทยาการตลาดทุน รุ่นที่29. (2562). การออมเพื่อประชากรวัยเริ่มทำงาน. สถาบันวิทยาการตลาดทุน.

ใจเดียว โกมลเพ็ชร. (2554). พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชานีเยธี ช่างวัฒนกุล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ณิชากร ชัยศิริ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ดวงกมล สุวรรณล้วน. (2562). ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ทับทิม พิมพ์สาส์, พัชรिता โสมาศรี, อทิตยา สุทธิพงษ์ พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- ชนภรณ์ เนื่องพลี วิโรจน์ เจริญลักษณ์. (2561). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการ
ออมของผู้สูงอายุในอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. *สาขามนุษยศาสตร์
สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- เบญญาภา สุขนึก. (2562). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ
พนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร.
- ศิริภัสสร โรจนสัญญาชัยกุล พรทิพย์ เกิดขำ. (2553). พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของ
พนักงาน บริษัทแอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน). *คณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- นิตยา เบญจรงค์พันธ์. (2563). พฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทาง
การศึกษา. *สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ประเทศไทย.*
- ปรารธนา หลีกภัย. (2563). พฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน
จังหวัดตรัง วารสารบัณฑิตศึกษา. *มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 111-
116.*
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผล ต่อการ
ออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์. *สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย.*
- รุ่งนภา ศรีธัญญาโชติ. (2550). พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร . *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.*
- เรืออากาศเอกหญิง ดาราภรณ์ โคลิรีวิวัฒน์. (2558). การศึกษาพฤติกรรมและ
รูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ. *บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ลลิตทิพย์ หาคำ. (2561). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.
สาขาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาภรณ์ ปักเหนือ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาใน
มหาวิทยาลัยนเรศวร. *การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร.*